

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Epistola Responsoria R. P. Isaaci De Bruyn Societatis Jesu
Ad Eximium Dominum Martinum De Svvaen S. Th.
Doctorem Lovaniensem &c.**

Bruyn, Isaac van

[Verlagsort nicht ermittelbar], 1693

§. V. Excutiuntur, quæ reponit Eximius ad rationem alteram, quâ ostensum est, promissam reverentiam ab illo minime præstari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40327

um collocare hætenus visus es , aliquid solidi afferre , quod doctrinale responsum mereatur.

Addis n. 4. *similem fidem* definitionibus Pontificum , *non habuisse plures alios ejusdem Societatis Theologos* , Sirmundum , Petavium &c.

Hanc exceptionem cæteris tuis naniis annumero , donec aliquid probaveris : Petavii & Sirmundi opinio adeo parum tuis & Jansenistarum cavillationibus hic favet , ut verba eorum in medium producere erubescas , contentus solis illorum citatis nominibus , sed & quæ ibi dicis , & quæ de mente Cardinalium Bellarmini ac Baronii à Jansenistis afferri solent super hoc negotio , pluribus exposita sunt in defensione Formulæ , ac recentissimè à Nicostrato in elegantibus ac nervosis contentionibus , quas si lubet consule.

Ultimo loco Harduini Perefixii Parisiensis Archi-episcopi decretum quoddam comminisceris , quo , ut ais , *assertionem meam minimè probasset.*

Ad hoc Decretum respondebo , quando bonâ mihi fide expones , ubi , & unde illud hauseris . Quam multa Perefixio à fœderatis tuis afficta sint , non Gallia sola , sed Orbis universus novit . Quamquam illud ipsum , quod Perefixius in citato à te loco exigit , minimè præstas : exigit enim , *ut quis judicium suum , judicio Superiorum sive Romanorum Pontificum sincerè submittat.* Quod si præstares , nulla , vel parva tibi mecum esset dissensio , neque tergiversareri provocatus toties ad subscribendum citrà exceptionem Alexandrinæ Formulæ.

§. V.

Excutiuntur , quæ reponit Eximius ad rationem alteram , quâ ostensum est , promissam reverentiam ab illo minime præstari.

Nunc ad crimen atrox alterum , & priori multo gravius , quod impactum tibi flebiliter quereris , accingor : illud videlicet , quod diminutam illam tuam obedientiam , quâ dogmatibus fidem , factò reverentiam toties solemniter promissisti , non impleas . Prætereo , quod in nupera responsione ostendi , non nisi obstinatissimam pervicaciam , sub specioso reverentiæ vocabulo à vobis palliari . Quis enim sentiat illum reverenter alterius dicta excipere , qui nihil quidem illis obloquitur , sic tamen , ut sincerè loquenti , palam recuset , fidem habere , & hoc quidem , quod respectu cujusvis Viri probi , ac honesti , foret impudentissimum ac non ferendum , Tu sub reverentiæ nomine nobis studes

stulos obtrudere, dum ita agis, erga Christi Vicarios, Romanos Pontifices, legitimos fidelium omnium Superiores, totius Ecclesiæ Doctores, quorum vocem audire teneantur quotquot Christi oves sunt, dum inquam ita agis ergà illos, quibus scimus in B. Petro pascendi, regendi, gubernandi, universalem Ecclesiam à Domino nostro IESU Christo plenam potestatem traditam esse, ut promittas quidem te oblocutorum nihil, ubi ex plenitudine potestatis hujus, & Christi vices gerentes, solenniter definiunt sensum in Pseudo-Augustino Jansenii expressum esse hæreticum, cui declarationi tota se submittit Ecclesia, sic tamen, ut cum filiis iniquitatis, & tranquillitatis publicæ perturbatoribus, palam renuas iudicium tuum definitioni tam solenni submittere: exhorrescunt piæ aures ad solam tantæ indignitatis cogitationem, neque tamen hic sistit tua irreverentia, gravioris criminis te convinco, dum insuper promissi hujus silentii violatorem extitisse te ostendo. Non injuria id à me exprobratum esse probant, quæ in Thesisibus anni 1688. 14. Octobris defensis scribere de Semi-pelagianis sustines, neque adhuc retractas. Contenderam ego à veritate procul aberrare, quotquot existimant, Semi-pelagianos necessitatem gratiæ interioris admisisse etiam ad initium fidei, idque stabiliveram per hanc è quinque Jansenianis propositionibus quartam: *Semi-pelagiani admittebant interioris gratiæ necessitatem ad singulos actus, etiam ad initium fidei &c.* Quod Pontificium Oraculum hoc quasi sibi excipis Thesisium tuarum Concl: 1. §. 7. *quam hoc imbecille! quis enim nesciat, damnari hanc propositionem potuisse, eo quod cum sit bimembris, falsa & hæretica esse queat, dummodo alterutrum è duobus membris falsum sit & hæreticum? Potest itaque verum esse quod Pelagiani admisserint prevenientis gratiæ necessitatem ad singulos actus, etiam ad initium fidei, dummodo falsum sit (uti revera est) ideo eos hæreticos fuisse, quod vellent eam gratiam talem esse, cui posset humana voluntas resistere, vel obtemperare.* In dissertatione vero Theologica nihilo magis te reverentem exhibuisti erga easdem Apostolicas constitutiones, & promissi memorem ita scribens pag. 8. *Ceterum circa priorem censuræ istius partem, in qua dicitur Semi-pelagiani &c. In Scholis Catholicis omnes inter Magistros non convenit, illis, quod in assertione dicitur affirmantibus, aliis id negantibus: ad quæ verba sic expoſtulaveram in mea Thesi nupera. Quasi vero, post claram, & manifestam Pontificum declarationem, quisque pro arbitrio suo statuere posset, quod vellet. Insignem enimvero Eximii nostri reverentiam, quam præstat erga Constitutiones Apostolicas &c. Nunc iterum, ac tertio pergis propositi tenax scribere Epistolæ tuæ §. 3.*

Subsisteret quam optimè Summorum Pontificum censura, etiamsi prior pars propositionis (quam ipsi damnaverunt ut fallam) foret vera, hac nempe: Semi-pelagiani admittebant prevenientis gratia interioris necessitatem &c. Idque à te adeo nervosè tamque invictis rationibus esse effectum jactas, ut ego toto triennio ad eas coactus sim obmutescere. Quæ quælo invictæ illæ rationes fuerunt?

Prima, respondes, dic sola, quia quam secundo loco adjungis, ad quam mox respondebo, à te nunquam antea adhibita fuit, & si præter primam adhibuisses aliquando aliam, quæ pondus aliquod mereretur, non prætermisisses illam Epistolæ tuæ rursus inferere, tu, qui ad nauseam usque & fastidium toties sub alia inscriptione amas eadem dicere, ut qui unum tuum scriptum legerit, dicere possit, se legisse omnia: Achillea ergo tua ratio est, quod cum propositio damnata sit copulativa, sufficiat ad hoc, ut sit falsa & hæretica, quod una ejus pars vere talis sit, licet altera vel vera sit, vel saltem certò non sit falsa.

Ais, quod ad hanc triennio toto coactus obmutuerim? Quod nihil tuleris responsi? Et tamen nulli Jesuitæ licet esse muto, si vobis fides, atque ut ipse gratiosè insinuas, ne dicam exprobras, semper gloriam ultimæ responsionis aucupantur Jesuitæ. Nihil tulisti responsi? Ubi tua est memoria Vir Eximie? Neque enim volo expostulare de fide, ubi memoria inquam? Forte sperasti responsionem meam in Lectorum animis tanto temporis intervallo, potuisse obliterari: ut renoventur vestigia, rursus subiicio quæ respondi Anno 1688. cum non erubui primò hoc in lucem protrudere, & apertus constitutionum Apostolicarum in hoc esse contemptor: hæc ergo reposui §. 4. "Bimembris est propositio, sed duplici etiam inuritur censurâ, quarum prima potest in primum membrum cadere, altera in secundum. Bimembris est propositio, sed cujus utrumque membrum asseruit Iansenius, cujus errores ex professo damnant Pontifices. Bimembris est propositio, sed cujus secundum membrum jam virtualiter damnatum erat in secunda Ianseniana, adeòque non ita novâ damnatione indigebat, nisi in quantum cum primo membro conjungebatur, quod proin ad minus æque damnari præsumi debet. Bimembris est propositio, sed cujus primum membrum sine ullo usu bono adjectum est, nisi etiam sit damnatum, nec tantum sine usu bono, sed ad fovenda nova in Ecclesia dissidia, contententibus omnibus, qui reverenter Decreta Pontificum excipiunt, utrumque membrum damnatum esse, cum soleant & debeant Pontifices, cum per solennes declarationes fideles instruunt, loqui clarè & distinctè

amo-

„ amovendo omnem dubietatem , quam maximam reliquissent , nisi
 „ simul damnassent primum membrum. Quid reponeres, Vir Eximie,
 „ contendenti ad merendum in statu naturæ lapsæ non requiri in ho-
 „ mine libertatem à necessitate , etiam postquam hæc Janseniana tertia
 „ damnata est : ad merendum & demerendum in statu naturæ lapsæ
 „ non requiritur in homine libertas à necessitate , sed sufficit libertas
 „ à coactione. Quid si enim abjectâ reverentiâ tecum in hunc modum
 „ respondeat aliquis : quis enim nesciat damnari hanc propositionem
 „ potuisse , eò quod , cum sit bimembris , hæretica esse queat , dum-
 „ modo alterutrum è duobus membris hæreticum sit ? Potest itaque
 „ verum esse , quod ad merendum non requiratur libertas à necessita-
 „ te , dummodo falsum sit (sicut revera est) quod ad merendum non
 „ requiratur libertas à necessitate. Et erit , quare fingat majorem liber-
 „ tatem requiri ad demerendum , quam ad merendum , cum Deus sua
 „ dona coronet , non sua delicta puniat , quæ nulla habet , & ad quæ
 „ nullum impellit. Sicque salvâ subjectione , qualem Eximius servat
 „ erga definientes Pontifices , sustinebitur etiamnum cum Jansenio
 „ gratiam in statu naturæ lapsæ necessitare. Nec erit , quod timeatur à
 „ 2. Janseniana , quâ definitur gratiæ resisti : vel 4. , quâ exprimitur ,
 „ ei posse resisti : nam iis explicandis facilè quis mutuabitur à Jansenii
 „ stis effugium , dicendo , quod resistatur gratiæ , adeòque resisti possit ,
 „ prout Pygmæus resistit giganti , à quo reluctans opprimitur. Quis
 „ hæc reverens Ecclesiæ filius sustineat ? Sustinet tamen Eximius , nec
 „ tantum sustinet , sed argumentum à tali definitione petitum , ut im-
 „ belle , exhibilat . Ad hæc tu Doctor Eximie more tuo diu siluisti ,
 „ & files etiamnum .

Nunc ad alteram rationem tuam , quæ adeo miserabilis est , ut Dia-
 lecticæ tironem magis , quam Doctorem sapiat : *Ratio secunda inquis
 hac est : quod licet utraque istius propositionis pars foret falsa , adhuc sub-
 sisteret , quod à Semipelagianis aliqui admiserint , etiam ad initium fi-
 dei prævenientis gratia interioris necessitatem : nam eo non obstante ad-
 huc damnata meritò ea foret propositio tamquam falsa , utpote , qua in-
 definitè , adeoque universaliter asserit , Semipelagianos admisisse præve-
 nientis gratia interioris necessitatem ad singulos actus , etiam ad initi-
 um fidei .*

Subtilitas hæc , vel potius captiosum litis implicandæ artificium tui
 ingenii foetus non est , sed ex venenoso Iansenii fonte illud hausisti l.
 8. de hæresi Pelagiana cap. 6. col. 456. ubi ipse etiam duos hæretico-
 rum illorum ordines distinguit , ac diligenter observatum vult , non
 omnes

omnes unum idemque sensisse Semipelagianos, quare de illis dumtaxat contendit, quod admiserint interioris gratiæ necessitatem etiam ad initium fidei, quorum opinionem & dogmata Prosper & Hilarius Augustino censenda, & refuranda prodiderunt. Exceptioni huic mox faciam satis, ubi ad Sophisma tuum directè respondero. Tota ergo vis & efficacia in hoc consistit, quod propositio à Pontificibus damnata, indefinita & dogmatica sit.

At quia indefinita, & dogmatica est Eximie Doctor, idcirco ante oculos nobis clarè ponit, in quo dogmate sita sit Semipelagianorum hæresis, in hoc utique uno capite, ex quo cæteri illorum errores, velut rami è radice nascuntur, videlicet, quod interioris gratiæ necessitatem negarent, saltem ad initium fidei. Exceptio tua tam peregrina non foret, si ad plura quædam puncta capitalia Semipelagianismus se extendisset, si v. g. non solum necessariam ad initium fidei Christi gratiam negassent, verum etiam cum Pelagianis peccatum originis sustulissent: potuissent enim tunc in ultimo hoc saltem capite Semipelagiani mansisse, etiam qui necessitatem gratiæ ad initium fidei admitterent: nunc vero, cum totus Semipelagianismus pendeat ex uno dogmate, non potes asserere aliquos simile dogma non tradidisse & simul statuere illos eisdem, semipelagianos fuisse.

Existimo Vir Eximie te aliquid de Pelagiana & Semipelagiana historia legisse, Iansenium saltem te de hac re legisse profiteris & facto ipso te eum legisse abundè commonstras: Iansenio forte junxisti alium quempiam è Calvini grege. His habuisti fidem, quod enim cupit aliquis, hoc facile credit. At dic nobis qua in re erant Semipelagiani isti aliqui, qui, te Auctore, admittebant gratiæ interioris necessitatem, etiam ad initium fidei? Non ausis apertè, ut spero, ad alterum damnatæ propositionis membrum confugere, quo confugit Iansenius, & Calvinistæ confugiunt: quamquam eo propendè visus sis, quando gratiam prout à Molina ad veterum Patrum normam explicatur, & adstruitur, appellabas gratiam *mera possibilitatis*. Qua inquam in re erant isti aliqui Semipelagiani? Augustinus, Prosper, Hilarius & quotquot olim fuerunt Semipelagianismi debellatores, id unum in ipsis culpant, id unum olim habitæ Synodi proscribunt, earumque exemplo Concilium Triden. cavet tamquam capitalem eorum errorem gratiæ scilicet cælestis ad initium fidei negatam necessitatem. Hanc qui admiserunt vel eximendi sunt Semipelagianorum numero, vel ad alterum Iansenii membrum confugiendum est, vel tertium aliquid, & priscis sæculis incognitus excogitandus est à te Semipelagianismus de quo libenter differentem audiam.